

Arrest

nr. 30 943 van 1 september 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 27 april 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1980.

Volgens de bestreden beslissing dient de verzoekende partij op 27 april 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 27 april 2009 verklaart de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de aanvraag onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van

de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, § 3, en in toepassing van artikel 7, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).

Reden(en):

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet en enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, tweede en derde lid), m.n. :

Artikel 7, § 1, (2° en 3°) van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 verduidelijkt dat de aanvraag moet vergezeld gaan van "een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet" en van "enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk" met betrekking tot deze ziekte. Hetzelfde Artikel 7, § 2, zegt dat de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk verklaart "indien de in § 1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd". Deze drie inlichtingen zijn niet alleen nuttig, maar onontbeerlijk voor een correcte beoordeling van de aanvraag in de zin der wet en dat de afwezigheid van een ervan in de inleidende aanvraag bijgevolg neerkomt op slechts gedeeltelijke mededeling van alle medische dienstige informatie, leidend tot onontvankelijkheid in toepassing van Art 7, § 2, van het KB van 17/05/07. De aanvraag ging niet vergezeld van volgende inlichtingen: in de aanvraag wordt geen specifieke diagnose gesteld Bijgevolg is de aanvraag onontvankelijk.

Het staat de betrokkene vrij een nieuwe aanvraag in te dienen, ditmaal vergezeld van de onontbeerlijke medische Informatie.

Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd (m.n. : zijn integratie, wil om te werken, arbeidskaart C, bewijs van het volgen van taallessen, getuigenverklaringen...) welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene. Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te bekomen.

Dat de hier ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vallen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven."

2. Over de rechtspleging

2.1. Luidens artikel 39/72, § 1, van de Vreemdelingenwet bezorgt de verwerende partij de griffier binnen de acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De Raad stelt vast dat een onvolledig administratief dossier neergelegd werd. Het administratief dossier bevat stukken met betrekking tot de asielaanvraag van de verzoekende partij en de bestreden beslissing. De aanvraag van 17 december 2008 is niet in het administratief dossier vervat. Aan haar vordering tot nietigverklaring voegt de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf toe op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, gedateerd op 17 december 2008 en een bewijs van een aangetekende zending eveneens van 17 december 2008. De verwerende partij betwist dit niet. Overeenkomstig artikel 39/59, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet worden de door de verzoekende partij weergegeven feiten in deze zaak als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zouden zijn (RvS 29 juni 2006, nr. 160 776; RvS 17 oktober 2002, nr. 111 666). Ter terechtzitting bevestigt de verwerende partij dat de documenten die de verzoekende partij toegevoegd heeft aan het verzoekschrift kopieën zijn van de aanvraag van 17 december 2008 en van de medische getuigschriften die neergelegd werden.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de formele motiveringsplicht.

3.1.1. De verzoekende partij stelt dat ze een gedetailleerd medisch attest van haar geneesheer voorgelegd heeft. De inhoud van dit attest werd ook uiteengezet in de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij vervolgt dat uit dit attest uitdrukkelijk blijkt dat de verzoekende partij een *“chronische kwaal aan het linkeroor en aan de neus heeft en hiervoor een operatie nodig heeft.”* Voorts stelt de verzoekende partij dat ze het raden heeft naar wat volgens de verwerende partij een *“specifieke diagnose”* is. De verzoekende partij geeft eveneens een theoretische uiteenzetting omtrent de formele motiveringsplicht. Ze meent ook dat de verwerende partij om bijkomende inlichtingen had dienen te vragen. De verzoekende partij stelt tot slot dat de motivering van de bestreden beslissing dermate vaag is zodat deze de verzoekende partij niet in staat stelt zich te verdedigen of te begrijpen waarom hem een afwijzende beslissing betekend is.

3.1.2. De verwerende partij stelt dat de ambtenaar-geneesheer de medische situatie van de verzoekende partij op basis van het dossier en de aldaar voorliggende medische stukken dient te beoordelen. De verwerende partij vervolgt dat uit de aanvraag om machtiging tot verblijf blijkt dat ter ondersteuning van de medische aandoening van de verzoekende partij het standaard medisch getuigschrift en een gedetailleerd medisch attest werden ingevuld op 25 september 2008. De verwerende partij meent dat uit die stukken niet afgeleid kan worden aan welke ziekte of welke kwaal de verzoekende partij lijdt, doch enkel dat een operatieve ingreep zich opdringt, dat het gaat om een chronische kwaal, dat er een medische behandeling bezig is, dat opvolging noodzakelijk is en dat een lange reis afgeraden wordt. De verzoekende partij vervolgt dat het duidelijk is dat zij een chronische kwaal heeft aan het linkeroor en aan de neus, maar over de exacte medische situatie waarin zij verkeert wordt onvoldoende duidelijkheid verschaft. De verwerende partij meent dat op basis van deze elementen correct werd geoordeeld dat de overgemaakt medische stukken geen concrete en gedetailleerde diagnose stellen.

3.1.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet en van artikel 7, §1 en 2 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het KB van 17 mei 2007).

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt wat volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont.*

§ 2. De in § 1 vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde verklaart de ingeroepen elementen onontvankelijk in de gevallen opgesomd in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De bedoelde vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4."

Artikel 9 bis, §2, 1°-3° van de Vreemdelingenwet somt de volgende gevallen op waarbij de aanvraag om machtiging onontvankelijk dient te worden verklaard:

"§ 2. Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard:

1° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 en die verworpen werden door de asieldiensten, met uitzondering van elementen die verworpen werden omdat ze vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming of omdat de beoordeling ervan niet behoort tot de bevoegdheid van die instanties;

2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van de asielaanvraag in de zin van artikel 50, 50bis, 50ter en 51 hadden moeten worden ingeroepen, aangezien zij reeds bestonden en gekend waren voor het einde van deze procedure;

3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter."

Artikel 7, §§ 1 en 2 van het KB van 17 mei 2007 bepaalt wat volgt:

"§1. De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen:

1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid, van de wet;

2° een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet;

3° enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag;

4° het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België.

§2. Onverminderd artikel 9ter, §3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in §1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd, of indien deze aanvraag niet werd ingediend door middel van een aangetekend schrijven.

In het tegenovergestelde geval geeft de gemachtigde van de minister de instructie aan de gemeente om de betrokkene in te schrijven in het vreemdelingenregister, en hem in bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A. Dit attest wordt ingehouden indien de betrokkene zonder geldige reden geen gevolg geeft aan een uitnodiging van de behandelende ambtenaar-geneesheer of deskundige."

Uit de samenlezing van voormelde artikelen kan dus besloten worden dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk kan worden verklaard in onderstaande hypothesen:

- indien men zich bevindt in een van de gevallen beschreven onder artikel 9ter, §3 van de Vreemdelingenwet (ook verwijzend naar artikel 9 bis, §2, 1°-3° van de Vreemdelingenwet);
- indien men zijn aanvraag niet met een aangetekend schrijven heeft gericht aan de gemachtigde van de minister;
- indien de in artikel 7, §1 van het KB van 17 mei 2007 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag zijn gevoegd.

Indien echter bij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet alle nodige documenten (waarvoor geen betwisting bestaat over het voorwerp van het document) en alle nuttige inlichtingen volledig zijn gevoegd en indien de aanvraag niet valt onder één van de twee andere hypothesen van onontvankelijkheid, dient de aanvraag ontvankelijk te worden verklaard en dient ten gronde over de aanvraag te worden beslist.

Aangaande het medische getuigschrift, is het inderdaad zo dat noch de wet noch het KB duidelijk bepalen wat de inhoud dient te zijn van het medische getuigschrift of wat verstaan wordt onder 'alle nuttige inlichtingen' of 'alle dienstige informatie' opdat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, indien voldaan aan alle andere ontvankelijkheidsvoorwaarden, ontvankelijk zou zijn.

Artikel 7, §1 van het KB van 17 mei 2007 bepaalt, met betrekking tot de ontvankelijkheid van de aanvraag, dienaangaande *"een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9 ter, § 1, van de wet."* Artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *"deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft."* Voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bepaalt verder ook dat *"De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken (...)"* Hieruit kan afgeleid worden dat het medisch getuigschrift een gezondheidsproblematiek (ziekte) dient te vermelden, maar dat de beoordeling van de inhoud van het medische getuigschrift dient overgelaten te worden aan de ambtenaar-geneesheer. Hieruit kan eveneens afgeleid worden dat deze enkel een advies dient te verschaffen aangaande het risico en de mogelijkheden van behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager verblijft, maar niet verplicht is om de vreemdeling te onderzoeken. Aldus blijkt dat de inhoud van een medisch getuigschrift behoort tot de beoordelingsbevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer en aldus de gegrondheid van de zaak betreft.

Er dient hier ook verwezen naar de memorie van toelichting (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 34-36), waarin aangaande het nieuwe artikel 9ter van de Vreemdelingenwet het volgende te lezen is:

"In artikel 9ter, nieuw, van de wet, wordt omwille van de rechtszekerheid een bijzondere procedure gecreëerd voor vreemdelingen die lijden aan een ziekte, waarvoor een adequate behandeling ontbreekt in het land van herkomst of verblijf, waarbij het terugsturen van de vreemdeling een reëel risico inhoudt op zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling in zijn land van herkomst of verblijf. Het onderzoek van de vraag of er een gepaste en voldoende toegankelijke behandeling bestaat in het land van oorsprong of verblijf gebeurt geval per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de aanvrager, en wordt geëvalueerd binnen de limieten van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

De appreciatie van de bovenvermelde elementen wordt overgelaten aan een ambtenaar-geneesheer die een advies verschaft aan de ambtenaar die de beslissingsbevoegdheid heeft over de verblijfsaanvraag.

Deze ambtenaar-geneesheer behoort administratief wel tot de Dienst Vreemdelingenzaken, maar wordt volledig vrijgelaten in zijn appreciatie van medische elementen, waarbij de eed van Hippocrates geldt. De ambtenaar-geneesheer kan ook, indien hij dat noodzakelijk acht, bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

Indien de medische toestand van betrokkene op een duidelijke wijze vastgesteld kan worden op basis van het dossier van betrokkene- bijv. de betrokken medische attesten wijzen op een kankerpatiënt in terminale fase- zou het mensonterend zijn om betrokkene nog te gaan onderwerpen aan bijkomende onderzoeken. In dit geval is het ook overbodig om het bijkomend advies van deskundigen te gaan inwinnen. Het is evenmin nodig om betrokkene te gaan onderzoeken of het advies van deskundigen te gaan inwinnen indien niet duidelijk is wat de medische situatie is van betrokkene, maar vaststaat dat de situatie niet ernstig is (bijv. het medisch attest vermeldt dat betrokkene twee dagen het bed moet houden).

In het tegenovergesteld geval, namelijk indien het attest vermeldt dat betrokkene gedurende lange tijd bedlegerig is, maar het niet duidelijk is wat zijn precieze medische toestand is, is onderzoek van betrokkene wel aangewezen.

Verder gelden enige regels die ook toegepast worden in het kader van het hierboven besproken artikel 9 bis, nieuw, van de wet:

– Ook hier wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of daarmee gelijkgestelde reistitel, onontbeerlijk is: behoudens uitzondering kan de aanvraag van de machtiging tot verblijf niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is; wel is het zo dat een vreemdeling die geen identiteitsdocument overmaakt en evenmin aantoonst dat hij in de onmogelijkheid vertoeft om het vereiste identiteitsdocument in België over te maken, niet verwijderd zal worden indien zijn medische situatie dermate ernstig is dat een verwijdering een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM.

– Het is ook hier de betrachting om opeenvolgende procedures die door vreemdelingen op verschillende rechtsgronden worden opgestart, om toch maar een verblijfsvergunning te bekomen, op een juridisch verantwoorde wijze te ontmoedigen. Artikel 9ter, § 2, nieuw, voorziet dan ook dat elementen die ingeroepen worden in het kader van artikel 9 ter, nieuw, van de wet, die reeds ingeroepen werden bij andere procedures, niet weerhouden zullen worden. Het gaat om dezelfde elementen die hierboven reeds besproken werden bij artikel 9bis, nieuw, van de wet. Een vreemdeling die eerst tevergeefs een aanvraag indient op grond van artikel 9bis, nieuw, van de wet en daarna een aanvraag indient op grond van artikel 9ter, nieuw, van de wet, wordt ook ontmoedigd.

Bij wijze van antwoord op de opmerking van de Raad van State dat, in tegenstelling tot dat wat voorzien is voor de andere begunstigden van de subsidiaire bescherming, niet wordt voorzien in de mogelijkheid om het statuut van de betrokken personen op te heffen of in te trekken, wordt artikel 9ter aangevuld met een § 4 betreffende de gevallen waarin de betrokken vreemdeling wordt uitgesloten van het bekomen voordeel (zie verder het commentaar op artikel 55/4 ingevoegd door dit ontwerp). Het is echter evident dat een ernstig zieke vreemdeling die uitgesloten is van het voordeel van artikel 9ter om een van die redenen, niet zal worden verwijderd indien hij dermate ernstig ziek is dat zijn verwijdering een schending zou zijn van artikel 3 EVRM.

Voor het overige wordt verwezen naar de commentaar op artikel 52 van het ontwerp.”

Uit bovenstaande memorie van toelichting blijkt eveneens dat de appreciatie dient overgelaten te worden aan de ambtenaar-geneesheer. Waar de memorie van toelichting een verduidelijking geeft omtrent de ernst en de duidelijkheid van de medische toestand van de aanvrager, gaat het hier om de vraag naar de mogelijkheid, aangewezenheid of verplichting voor de ambtenaar-geneesheer, naast zijn beoordeling van de elementen aanwezig in het dossier, de aanvrager te onderzoeken. Het betreft hier dus geenszins een toelichting bij de vraag naar de ontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf omwille van de vraag naar wat het medisch document inhoudelijk bevat. Er wordt met andere woorden geenszins gesteld dat wanneer de ziekte niet ernstig is of de medische situatie onduidelijk is, de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk is. Integendeel, er wordt zelfs gesteld dat wanneer de medische situatie onduidelijk is, onderzoek aangewezen is, wat lijkt te impliceren dat bijvoorbeeld de

medische toestand van de aanvrager niet 100% precies dient te blijken uit het medisch attest opdat de aanvraag ontvankelijk zou zijn en er zou overgegaan worden tot het inwinnen van het advies van een ambtenaar-geneesheer met eventueel een onderzoek.

Bovendien kan er op gewezen worden dat de toelichting bij de ontvankelijkheidselementen van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in een aparte paragraaf worden behandeld, zodat het lijkt dat de eerdere paragrafen eerder de gegrondheid van de aanvraag betreffen en de wijze waarop en door wie over die gegrondheid kan geoordeeld worden.

In casu blijkt uit de stukken die door de verzoekende partij bijgebracht werden en door de verwerende partij niet betwist worden dat de verzoekende partij inderdaad een medisch getuigschrift en een gedetailleerd medisch attest op haar naam, getekend door een arts neergelegd heeft.

Betreffende het medisch getuigschrift en het gedetailleerd medisch attest van 25 september 2008 uitgaande van de behandelende arts, dient vastgesteld te worden dat de behandelende geneesheer aangeeft dat de verzoekende partij een chronische kwaal heeft, een ziekenhuisopname en een operatieve ingreep vereist zijn en dat de verzoekende partij niet kan reizen. Uit het gedetailleerd medisch attest van 25 september 2008 blijkt dat de verzoekende partij dient geopereerd te worden aan het linkeroor en neus, gehospitaliseerd werd op 11 september 2008, dat de verzoekende partij momenteel niet normaal kan leven, dat er regelmatige opvolging door een arts vereist is, dat de nabijheid van een ziekenhuis noodzakelijk is, dat de duur van de behandeling onbekend is, dat verzoeker nog niet genezen is, dat de prognostiek zonder behandeling niet goed is en dat er gezondheidsrisico's bestaan bij terugkeer naar het land van herkomst. Uit de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt bovendien dat de verzoekende partij de inhoud van deze attesten uiteenzet.

Aldus stelt de verzoekende partij terecht dat in de medische getuigschriften gewezen wordt op de gezondheidsproblematiek, namelijk een chronische kwaal en een operatie van het linkeroor en de neus.

Voorts voert de verzoekende partij terecht aan dat de verwerende partij nalaat te argumenteren wat ze verstaat onder een "specifieke diagnose" in de bestreden beslissing.

Gezien de informatie die gevoegd werd bij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, gezien geen enkele wetsbepaling, noch het KB van 17 mei 2007 verdere precisering geeft over wat verstaan dient te worden onder 'medisch getuigschrift' of onder 'alle nuttige inlichtingen' en 'andere dienstige informatie', gezien uit de memorie van toelichting blijkt dat zelfs wanneer de medische toestand van een aanvrager niet 100% duidelijk is, onderzoek is aangewezen, gezien de verzoekende partij terecht aanvoert dat ze een medisch getuigschrift en andere medische informatie betreffende haar gezondheidsproblematiek bijbrengt bij haar aanvraag en gezien de verzoekende partij beantwoordt aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden, is het kennelijk onredelijk van de verwerende partij te stellen dat de aanvraag onontvankelijk is.

De stelling van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid dat de verzoekende partij nagelaten heeft een medisch getuigschrift aangaande haar ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet en de nuttige inlichtingen aangaande haar ziekte over te maken, vindt derhalve geen steun in het administratief dossier en de stukken die door de verzoekende partij werden bijgebracht.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat door verder de inhoud van het voorgelegde medische attest te bespreken de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid zijn onderzoek niet beperkt tot de ontvankelijkheid van de aanvraag van de verzoekende partij, maar een standpunt inneemt over de gegrondheid van deze aanvraag en hierbij de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet miskent. De appreciatie van de aangevoerde medische problematiek komt immers, overeenkomstig artikel 9ter, § 1 tweede lid, van de Vreemdelingenwet, alleen toe aan een ambtenaar-geneesheer. Enkel deze ambtenaar-geneesheer kan de medische attesten inhoudelijk beoordelen en - indien de medische situatie van de aanvrager onvoldoende duidelijk blijkt uit de overgemaakte medische attesten - een aanvullend onderzoek (laten) doorvoeren (*Parl.St.*, Kamer 2005- 2006, nr. 2478/001, 35). In casu werd de bestreden beslissing echter genomen zonder dat het advies van de ambtenaar-geneesheer werd ingewonnen.

Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt aannemelijk gemaakt, daar de verzoekende partij terecht aanvoert dat ze medische attesten neergelegd heeft, deze toegelicht heeft in haar aanvraag en dat in de medische getuigschriften gewezen wordt op de gezondheidsproblematiek, namelijk een chronische kwaal en een operatie van het linkeroor en de neus.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige aangevoerde schendingen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 27 april 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een september tweeduizend en negen door:

mevr. M. BEELEN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN